

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 164/2020
29.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Страхиња Селаковић, адвокат из ..., против тужене „Војвођанска банка“ АД Нови Сад, коју заступа пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2022/2019 од 30.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2022/2019 од 30.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2022/2019 од 30.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1764/2018 од 28.02.2019. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиле, поништено као незаконито решење тужене о отказу уговора о раду због повреде радне обавезе дел. 01.1-1671 ХР од 16.08.2018. године, обавезана тужена да тужилу врати на рад, у року од 8 дана и да тужилу накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана и одлучено да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремено ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), па је оценио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности, а ревизијом се уопштено указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по занимању ... и вишегодишњи радник тужене, и на основу анекса уговора о раду дел.бр.01.1-959/2 ХР од 01.06.2017. године обављала је послове ... за ... за ... – Филијала ... – Функција ... – Војвођанска банка АД ..., за које је предвиђена средња стручна спрема, пети степен стручне спреме према Правилнику о сисистематизацији радних места тужене, са описом послова тог радног места, а који су ближе наведени у образложењу нижестепених пресуда. Тужила је дана 08.06.2018. године са службеног мејла послала девет докумената (бланко обрасци) који се односе на аплицирање за кредит малог бизниса (СББ кредит) на приватни мејл ББ, запослене у ... (која ... нема ту врсту кредита), а која је иначе била запослена код тужене до 24.06.2018. године и обављала послове ... Филијале ..., те је била непосредно претпостављена тужили. Тужила је ово учинила одговарајући на приватни мејл ББ од 07.06.2018. године упућен као помоћ ради аплицирања њених родитеља за СББ кредит, који имају ..., а који су иначе већ имали отворен рачун код тужене преко ког редовно послују и који су код тужене у претходној години имали СББ кредит који је реализован по њиховом захтеву 08.02.2017. године.

Дана 15.06.2018. године туженој је достављено непотписано писмено са насловом обавештење о сазнањима у коме је, између осталог, наведено да су од стране колегинице АА са службеног мејла тужене послати акти тужене који су дошли у посед ... банке. Поводом анонимне пријаве Функција интерне ревизије тужене је спровела истрагу у циљу провере навода из пријаве, те је на основу извештаја и препорука, од стране овлашћених лица тужене, дана 05.07.2018. године, донета одлука о покретању дисциплинског поступка и формирању комисије за утврђивање чињеничног стања одговорности за повреду радне обавезе/кршење радне дисциплине и накнаду штете, између осталих и против тужиле. Након спроведеног поступка, дана 18.07.2008. године Извршни одбор тужене је донео одлуку о изрицању мере тужили због учињених повреда радних обавеза прописаних чланом 127. тачка 3, 7, 18. и 19. Колективног уговора тужене, да би дана 24.07.2018. године тужили било достављено упозорење да су се стекли услови за отказ уговора о раду на које се тужила изјаснила 30.07.2008. године, а дана 16.08.2018. године донето је оспорено решење о отказу уговора о раду због повреде радне обавезе, те је одређено да тужили престаје радни однос код тужене зато што је својом кривицом учинила повреде радне обавезе утврђене чланом 121. тачка 3, 7, 18. и 19. Колективног уговора тужене, ближе описане у изреци решења.

Седам од девет послатих докумената, које је тужила послала бланко на приватни мејл ББ, не представљају поверљива документа банке. Спорни прилог број 14 представља бланко образац који попуњава клијент уз контролу и кориговање од стране запосленог или се попуњава од стране запосленог на основу добијених одговора клијента и уз увид у достављену документацију, а прилог број 14а представља практично пратећи документ уз прилог број 14, односно упутство за свеобухватније попуњавање прилога број 14, тако што запослени усмерава и сугерише попуњавање посебним питањима и кориговањем одговора клијента у сврху одобравања кредита. Ниједан од ова два прилога не садрже било какву ознаку поверљивости, при чему ови документи нису поименце наведени као поверљиви документи који представљају банкарску – пословну тајну ни Етичким кодексом ни Процедуром о чувању банкарске

тајне, одавању трећим лицима нити Политиком сигурности информација, а ни било којим другим актом тужене.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање правилно су нижестепени судови одлучили да пониште оспорено решење о отказу уговора о раду тужиљи, као незаконито, а за своју одлуку су дали довољно разлога, које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Супротно наводима ревизије, судови нису прешли границе својих овлашћења утврђивања законитости акта на начин целисходности тумачења да ли одређена документа могу имати статус поверљиве, службене тајне. Спорна документа нису означена као службена тајна, односно не садрже било какву ознаку поверљивости, па је суд имао овлашћење да утврђује законитост оспореног решења о отказу уговора о раду због повреде радне обавезе, достављања документа који не представљају службену тајну. Само у случају да су спорна документа била означена било којом ознаком поверљивости судови не би могли да оцењују да ли таква документа могу да имају карактер поверљивости, и у том случају би судови прешли границе својих овлашћења утврђивања законитости акта. С обзиром да у поступку није утврђено да спорна документа имају било коју ознаку поверљивости, судови нису прешли границе својих овлашћења, како је већ речено, те су правилно утврдили да оспорено решење није законито.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије који се у суштини свде на указивање да спорна документа представљају пословну тајну, те да је тужилца учинила повреду радне обавезе достављањем поверљивих докумената на приватни мејл ББ. С обзиром да ти наводи не доводе у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, они нису посебно образложени, имајући у виду и да се о тим наводима изјаснио и првостепени и другостепени суд у својим одлукама.

Тужена у ревизијском поступку није успела, због чега нема право на трошкове тог поступка које је тражила и определила, у смислу члана 153. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић